ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 07.10.2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

309

ZÁKON

z 19. septembra 2000,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 283/1995 Z. z. o utečencoch

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 283/1995 Z. z. o utečencoch sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 2 sa vypúšťa písmeno j).
2. V § 3 odsek 2 znie:

   „(2) Za cudzinca mladšieho ako 18 rokov, ak nenadobudol plnoletosť skôr podľa osobitného predpisu,[1]) robí právne úkony jeho zákonný zástupca, a ak sa cudzinec na území Slovenskej republiky zdržiava bez svojho zákonného zástupcu, ustanovený opatrovník. To isté platí, ak ide o cudzinca, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená.“.
   Poznámka pod čiarou k odseku 2 znie:

   „1) § 13 Zákona o rodine.“.
   Doterajší odkaz 1 a poznámka pod čiarou k odkazu 1 sa označujú ako odkaz 1a; číslovanie ďalších odkazov sa nemení.
3. V § 4 ods. 2 písm. b) sa vypúšťajú slová „do 24 hodín“, za slovom „zdržiava“ sa čiarka nahrádza bodkou a vypúšťajú sa slová „ak mu v tom nebránia závažné dôvody,“.
4. V § 4 ods. 2 sa vypúšťa písmeno c).
5. V § 7 sa za odsek 1 vkladajú nové odseky 2 a 3, ktoré znejú:

   „(2) Ministerstvo prizná na účel zlúčenia rodiny postavenie utečenca

   a) manželovi utečenca, ak ich manželstvo trvá v štáte, ktorý utečenec opustil z dôvodov ustanovených v odseku 1,

   b) slobodným deťom utečenca do 18 rokov ich veku.

   (3) Žiadatelia o priznanie postavenia utečenca uvedení v odseku 2 sa po dobu konania o priznanie postavenia utečenca musia zdržiavať na území Slovenskej republiky.“.
   Doterajší odsek 2 sa označuje ako odsek 4.
6. V § 8 písmeno c) znie:

   „c) prichádza zo štátu, ktorý Slovenská republika považuje za bezpečnú tretiu krajinu alebo bezpečnú krajinu pôvodu; to neplatí, ak cudzinec preukáže, že v jeho prípade nemožno túto

krajinu za takú považovať, alebo ak ide o opakovanú žiadosť a konanie o priznanie postavenia utečenca bolo zastavené podľa § 12 ods. 1 písm. a) a b),“.

7. § 10 vrátane nadpisu znie:

„§ 10
Skrátené konanie

(1) Ak o priznanie postavenia utečenca požiada cudzinec, ktorého žiadosť je zjavne neopodstatnená, alebo ak prichádza zo štátu, ktorý Slovenská republika považuje za bezpečnú tretiu krajinu alebo bezpečnú krajinu pôvodu, ministerstvo o nej rozhodne najneskôr do 30 dní od začatia konania.

(2) Zjavne neopodstatnenou žiadosťou sa rozumie žiadosť, ak cudzinec

a) nezakladá svoju žiadosť na dôvodoch uvedených v § 7, ale len na dôvodoch, ako je hľadanie zamestnania alebo lepších životných podmienok,

b) bez náležitého vysvetlenia

1. zakladá svoju žiadosť na nepravej totožnosti alebo na falšovaných dokladoch, o ktorých aj počas pohovoru tvrdí, že sú pravé,
2. po predložení žiadosti o priznanie postavenia utečenca úmyselne poskytne nepravdivé ústne alebo písomné vyhlásenia,
3. úmyselne poškodí, zničí alebo akýmkoľvek iným spôsobom sa zbaví cestovného dokladu alebo iného dokladu dôležitého na konanie o priznanie postavenia utečenca s úmyslom vytvoriť si nepravú totožnosť alebo sťažiť posudzovanie žiadosti,
4. úmyselne neoznámi, že už v minulosti predložil svoju žiadosť o priznanie postavenia utečenca v jednej krajine alebo vo viacerých krajinách, najmä ak používa nepravú totožnosť,
5. predloží svoju žiadosť o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky až s úmyslom odvrátiť bezprostredne hroziace vyhostenie po tom, čo takúto žiadosť v minulosti nepredložil,
6. nesplní povinnosti, ktoré mu ustanovuje tento zákon.

(3) Ministerstvo môže v tomto konaní rozhodnúť aj o opakovanej žiadosti.

(4) Proti rozhodnutiu ministerstva podľa odsekov 1 a 3 možno podať rozklad v lehote siedmich dní od jeho doručenia orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Podanie rozkladu má odkladný účinok.“.

8. V § 12 sa vypúšťa odsek 3.

9. Nadpis pod § 13 znie: „Rozhodnutie v konaní o priznanie postavenia utečenca“.

10. V § 13 odsek 3 znie:

„(3) Rozhodnutie vydané v konaní o priznanie postavenia utečenca sa doručuje žiadateľovi, jeho zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi, pobytovému utečeneckému táboru a Úradu Vysokého komisára Organizácie Spojených národov pre utečencov; s rozhodnutím musí byť žiadateľ oboznámený v jazyku, ktorému rozumie.“.

11. V § 14 sa ods. 1 dopĺňa písmenom g), ktoré znie:

„g) sa písomne vzdá postavenia utečenca.“.

12. V § 14 ods. 2 sa na konci pripájajú tieto slová: „a Medzinárodnou organizáciou pre migráciu“.

13. V § 15 ods. 2 sa na konci pripája táto veta: „O rozklade proti rozhodnutiu vydanom v skrátenom konaní rozhodne minister do 30 dní.“.

14. V § 24 odsek 3 znie:

„(3) Ministerstvo môže na nevyhnutný čas umiestniť cudzinca, ktorému nepriznalo postavenie utečenca, v pobytovom utečeneckom tábore. Ustanovenie odseku 1 sa v tomto prípade použije primerane.“.

15. Doterajší text § 27 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie:

„(2) V konaní o žiadosti o priznanie postavenia utečenca začatom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa postupuje podľa predpisov platných v čase začatia konania.“.

Čl. II

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. novembra 2000.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.